

SVÄTÝ MICHAL

f a r s k ý č a s o p i s

5 / 2015
ročník XXII

VIANOCE, SVIATKY LÁSKY, RADOSTI A POKOJA

Vianoce, sviatky plné lásky, pokoja, radosti, šťastia, rodinnej pohody a porozumenia. Sú Vianoce ešte aj dnes pre nás sviatkami lásky, radosti, pokoja a porozumenia? Aká je skutočnosť pri dnešnom konzumnom spôsobe života? Neplatí náhodou to, čo som nedávno počula? Boh, poslal svojho jednorodeného Syna, aby nás vykúpil a my sme vykúpili obchody?

Prečítala som si aj niekoľko blogov na tému vianočných sviatkov a veľmi sklamaná musím konštatovať, že ani trocha radosti, spokojnosti, šťastia, lásky, pokoja, ani rodinnej pohody som v nich nenašla. Zo všetkých najviac kričalo slovo zhn, stres, únava. Veľká škoda, že sa vytratila pravá hodnota Vianoc. Pri čítaní týchto riadkov si pomyslíte, že my, kresťania katolíci, prežívame sviatky úplne inak. Máme adventné obdobie. Na začiatku si dáme posvätiť adventné vence a každú nedeľu si na nich zapálime ďalšiu sviečku. Ruku na srdce, len zapálime sviečku?

V koľkých rodinách sa zídeme pri adventom venci a spoločne sa modlíme a prosíme o požehnaný Advent pre naše rodiny a naše farské spoločenstvo? Koľkí z nás si pripravujeme svoje srdcia na príchod Božieho dieťaťa?

Rada sa vraciam do čias, keď sme boli deti. Veľmi radi sme skoro ráno vstávali a chodili s mamou na Roráty. Kreslili sme si stromčeky, na ktoré sme mohli po každom vykonaní dobrého skutku nakresliť ozdôbku, salónku, sviečku a každý jeden z nás sa snažil mať čo najviac ozdôb. Na hodinách náboženstva sme ozdobené stromčeky odovzdávali. Boli to naše skromné dary pre Ježiška. S radosťou a nedočkavosťou sme čakali narodenie Ježiška, nám tak veľmi blízkeho, lebo bol tiež dieťaťom. Samotný Štedrý deň bol pre nás sviatočným dňom. Ježiško, deťom ktoré poslúchali, priniesol stromček v noci pred Štedrým dňom. S obavami sme nakukli do izby, či sme poslúchali a či je stromček v izbe. Ak sa tam len niečo zatrblietalo, naša detská dušička sa veľmi potešila. Ježiško bol asi spokojný, len či nám aj niečo prinesie, kládli

sme si zvedavé otázky. Celý deň sme sa postili a snažili sme sa byť pozorní, poslúchať a v kútiku srdiečka sme túžili, aby čím skôr bol večer.

Keď sa zotmelo, pod oknom zaznela koleda Narodil sa Kristus Pán. Prišla stará teta, ktorá žila sama, lebo nikoho nemala. Na štedrý večer nikto nesmel zostať sám. Vedeli sme, že sa schyluje k večeri. Štedrá večera v našich očiach trvala nekonečne dlho. Najskôr sme sa modlili, za živých, aj mŕtvych, potom sme jedli veľa jedál: cesnak, oblátky s medom, hubovú polievku, varené sušené slivky, opekance s makom, Ježiškovi kašičku, šalát, ryby, aspoň kúsok z každého ovocia a my sme už boli nedočkaví, ako všetky deti, čo asi bude pod stromčekom. Po večeri sme sa pomodlili, poďakovali a s malou dušičkou sme išli pod stromček. Každý si našiel svoj darček. Obľúčenie, knihu, hry. Neboli to darčeky ako dnes, ale v našich očiach bola radosť, šťastie a pokoj, že predsa len Ježiško prišiel a na nás nezabudol. Zarecitovali sme a zaspievali Ježiškovi. Potom sme si klakli na kolenná pred stromček a modlitbou ďakovali Ježiškovi za všetko čo nám dal. Pred polnocou sme sa odobrli s rodičmi na polnočnú svätú omšu. Tešili sme sa, že sme nemuseli skoro do postele. Z kostola sme si priniesli najkrajší dar, vo svojich dušiach, živého priateľa, Ježiška. Obyčajne bývali krásne zasnežené Vianoce. Keď sme sa vracali domov, do zasneženého kraja sa niesli z kostolnej veže tóny piesne „Tichá noc, svätá noc.....“. Ďalšie sviatočné dni sa rodiny

navštevovali a chlapci chodili koledovať s jasičkami. Bol to prekrásny čas. Chudobný na veľké dary, ale bohatý na dary duchovné. Ježiško nám nakladal darčeky, aj keď sme boli väčší. Rodičia nám to krásne vysvetlili. Ježiško dáva rodičom dar zdravia a oni môžu zarobiť peniaze a kúpiť darčeky pre nás. Ešte

aj teraz nám dáva darčeky Ježiško, spolu s hodnotnými duchovnými darmi. Pri spomienke na naše Vianoce, aj teraz, mám v očiach slzy dojatia. Ako sa ľudia vedeli mať radi, ako si všetci navzájom vinšovali hojné Božie požehnanie, dobré zdravie, pokoj, radosť, šťastie. A Láska Božieho dieťaťa neza-

vládla len v rodinách, ale v celej farnosti. Boli sme ako jedna veľká rodina. Zo srdca Vám všetkým prajem a vyprosujem Požehnané a milostiplné Vianočné sviatky, naplnené Láskou Božieho dieťaťa.

M. Štolcová

.....

JUBILEJNÝ ROK MILOSRDENSTVA

V priebehu dňa stretáme mnoho ľudí a mimovoľne pozrieme do mnohých tvárí. Niektoré prejdú nenápadne okolo nás, iné nás zaujmú a zanechajú po sebe dojem. Jednou takou tvárou je pre mňa aj večne usmiata tvár rehoľnej sestry, ktorú v poslednom čase stretávam. Nepoznáme sa, iba sa zdvorilo pozdravíme a ideme si ďalej každá svojou cestou. Minule som si zrazu uvedomila, ako veľmi ma toto krátke stretnutie oslovuje. Z tváre tej sestričky totiž vyžaruje čosi, čo vo väčšine iných tvárí nevidám. Je to výraz úprimnej radosti, spokojnosti a vďačnosti za všetko, čo prichádza. Nazvala by som to, výrazom človeka patriaceho Bohu. Myslím, že práve o tomto vravel Svätý Otec, keď pred rokom, pri vyhlásení Roka zasväteného života povedal, že: „Kde sú rehoľníci a rehoľníčky, tam je radosť.“

Rok zasväteného života sa pomaly blíži k záveru a jeho ukončenie je v pláne 2. 2. 2016 na sviatok Obetovania Pána. Počas celého roka sme zvlášť mysleli a modlili sa za zasvätené osoby. V celej Cirkvi prebehlo mnoho podujatí venovaných zasväteným, vrátane púť rehoľníkov, prednášok, či duchovných cvičení. Veľmi zaujímavým bol aj Deň otvorených kláštorov, ktorý sme zažili v júni, aj v našom kláštore. Okrem toho sme boli svedkami mnohých povzbudení Svätého Otca adresovaných rehoľníkom, v ktorých kládol dôraz na radosť a modlitbu zasvätených. Zrejme nie náhodou sa pápež František rozhodol vyhlásiť Jubilejný rok milosrdenstva, ktorý začal 8. 12. 2015 na sviatok

Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Deje sa tak presne päťdesiat rokov po ukončení Druhého vatikánskeho koncilu, ktorý bol prelomový pre novodobé dejiny Cirkvi, lebo práve vďaka nemu sa evanjelium začalo hlásať všetkým ľuďom novým a zrozumiteľným spôsobom.

Tradícia vyhlásenia Jubilejného roka pochádza z roku 1300, kedy ho zaviedol pápež Bonifác VIII. ako rok s plnými odpustkami. Vychádzalo to zo starej židovskej tradície, podľa ktorej sa v danom roku odpúšťali dlžoby či oslobodzovali otroci. Jubilejný alebo svätý rok sa najprv vyhlasoval každých 100 rokov a neskôr každých 25 rokov, aby ho mohla zažiť každá generácia. Doteraz bolo 26 riadnych svätých rokov, naposledy v roku 2000. Od roku 1500 sa svätý rok spája so slávnostným otvára-

ním bronzovej Svätej brány v Bazilike sv. Petra.

Počas sviatku Nepoškvrneného počatia Panny Márie pápež František vo Vatikáne slávnostne otvoril Bránu milosrdenstva, chvíľu postál na jej prahu a po slovách: „Pre tvoje veľké milosrdenstvo vstúpim do tvojho domu, Pane,“ ako prvý vošiel do Chrámu sv. Petra. Nasledujúcu, čiže tretiu adventnú nedeľu sa otvorili ostatné brány v pápežských bazilikách aj brány v celej Cirkvi. V našej arcidiecéze sa popri Katedrále sv. Martina otvorili Brány milosrdenstva na Národnej bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne, na Bazilike Narodenia Panny Márie v Marianke, na Farskom kostole svätého Antona Paduánskeho v Báci a na Františkánskom kostole Zvestovania Pána v Bratislave. **Jubileum milosrdenstva nám pripomína, že Boh nás očakáva s otvorenou náručou, tak ako otec očakával márnotravného syna. Otvorená brána sa stáva Bránou milosrdenstva a ktokoľvek ňou prejde, bude môcť získať odpustky a zakúsiť Božiu lásku, ktorá potešuje, odpúšťa a dáva nádej. Počas celého Roka milosrdenstva ostanú Sväté brány otvorené, aby sme mohli prísť, lebo Boh nás očakáva a vo svojom veľkom milosrdenstve chce prijať každého. Celý rok máme rásť v presvedčivej istote o Božom milosrdenstve. Klásť milosrdenstvo pred spravodlivosť a veriť, že Boží súd bude vždy vo svetle Jeho milosrdenstva.**

M. Važanová

.....

FRANTIŠKOVE TRHY ÚSPEŠNÉ

V nedeľu 22. novembra 2015 konali sa v pastoračnej miestnosti kostola sv. Františka v Karlovej Vsi FRANTIŠKOVE TRHY, ktoré pripravili študenti Spojenej školy sv. Františka spolu so svojimi rodičmi. Predviedli na nich veľké množstvo chutných a nápaditých výrobkov, ktoré sami pripravili. Naši farníci tak mali možnosť zakúpiť si pekné darčeky, či nejakú milú pozornosť pre svojich najdrahších alebo si pochutnať na výborných zákuskoch. Výťažok z trhov je určený na podporu vytvárania vhodnejšieho a krajšieho prostredia školského areálu.

Vojto

BIJÚCE SRDIEČKA NENARODENÝCH DETÍ

Keď sa na pôrodnej sále ozve: „harpujú ozvy“, znamená to, že ešte nenarodené dieťaťko je v ohrození života a veľmi rýchlo treba niečo robiť, rýchlo sa rozhodnúť, urýchliť priebeh pôrodu, alebo operácia - cisársky rez... Tragické komplikácie pre plod sa môžu vyvinúť za pár minút a môže byť neskoro... Život je zázrak, hoci si všetci uvedomujeme, aký je ľudský život krehký a máme z toho aj veľké obavy. Úcta, rešpekt, láska k nenarodeným deťom sú v nás. Ale sú naozaj v nás? Ako je to s nami v čistej pravde? Keď lekár povie mame, že jej nenarodenému dieťaťku nebije srdce, sú to pre ňu najbolestnejšie a najťažšie chvíle. Koľko plačú a trápia sa kvôli tomu, vedia len ony... Tá bolesť sa vyjadriť nedá. A predsa je tu ešte niečo bolestivé. Keď zabíjame a necháme zabíjať nenarodené deti v umelých potratoch, umelých oplodneniach... Prebodáva nám srdce bolesť z toho, že ich srdiečka nebijú? A máme o tieto deti strach, keď sú v ohrození života, keď napr. vieme, že sa nejaká mama rozhoduje pre potrat? Vtedy je ľudský život v ohrození a čo vtedy robíme my? Pomáhame tej mame, dieťaťu? Pomáhame tým mamám? Modlíme sa za lekárov, ktorí potraty vykonávajú? A za príbuzných, za otcov detí... áno, je to zložitý komplex týkajúci sa nás všetkých. Hoci nám hovoria, že je to len na rozhodnutí tej mamy, aj tak my tu máme byť ako milosrdní samaritáni, aby sme pomohli. Keď mame nenarodené dieťaťko zomrie v brušku a stane sa to v našej rodine, vtedy aj my vyroníme slzy z bolestnej straty dieťaťka, snažíme sa pomáhať utešovať tú mamu, lebo vieme, aké bolestné je to pre ňu... Neraz je to bolestná rana pre celú rodinu a plačeme, smútime, pomáhame si, utešujeme sa, sme si oporou... ale čo tie nechcené nenarodené ohrozené deti? Prečo plačeme len

za chcenými bábätkami, čo však tie nechcené bábätká? Prečo na ne nepamätáme? Prečo nám nezáleží na nich? Prečo sa nestrachujeme práve o tieto nechcené bábätká, ktorých životy sú v ohrození, keď im hrozí zabitie potratom? Prečo si myslíme, že to sa nás netýka, nedotýka, to nie je naša vec? Práve tie nechcené bábätká sú opustené, nemajú nikoho len nás. Práve oni sú tie, ktorých každý obchádza a necháva ich opustené krvácať a zomierať v bolestiach. Chcené bábätká voláme bábätkami. Nechcené bábätká sú „to“ niektorí ich volajú problémom, parazitom, ničiteľom života matky a celej rodiny... Keď si Pán k sebe povolá chcené nenarodené dieťa, hneváme sa, sme smutní, plačeme... búrime sa... Prečo si nám to urobil? Ako si mohol vziať naše dieťa??? A keď prijme Pán na svoje srdce do neba zabité nechcené nenarodené bábätko vtedy už mlčíme, lebo sa o to nestaráme, veď sa nás to netýka. Naučili sme sa nestrkať nos do záležitostí iných, sme citliví a tolerantní. Nechceme si robiť problémy, veď máme dosť svojich vlastných starostí a problémov... Tu nám chýba pravý súcit, milo-

srdná láska. Čo keby sme osobne každý, každá z nás mali srdce potrateného dieťaťa vo svojej ruke? Dotrhané det-

ské srdce. Bilo. Ale už nebije. Nechali sme, aby aj ďalšie deti boli potratené. Každý deň zabíjajú deti v našich nemocniciach. A my stále žijeme, akoby sa to nedialo. Malo by byť vidno, že tie deti milujeme. Lebo až keď ich

budeme ľúbiť, budeme vedieť ako im pomôcť. Stačia malé skutky vo všednostiach bežného dňa. Možno by stačil jeden úsmev jeho mamy a na potrat by nešla. Tie mamy sa cítia opustené, vystrašené... potrebujú náš záujem.

Kolík z nás nemajú sa s kým porozprávať? Kolík z nás sa stretáme s tým, že nikto na nás nemá čas?

Kolík nás bolí, že máme pocit, že sme sami, úplne sami??? Máme tu byť jeden pre druhého, ale sme opustení. Láska je zázrak v našom živote. Pán Ježiš prichádza ako Dieťaťko. Prosme Božské Dieťaťko Ježiška, aby nám pomohol ľúbiť nenarodené deti, aby nás viedol, učil nás ako máme slúžiť a pomáhať ohrozeným deťom, ktorých život je v ohrození zabitím potratom. Buď milosrdný samaritán. Ošetri rany a poranenia nenarodených detí. Zavez ich do bezpečia a staraj sa o ne. Neopusti ich. Sú opustené. Prejav im svoju lásku. Neboj sa, lebo Láska ti vnukne, čo máš pre ne urobiť. Ďakujem za skutky milosrdenstva k nim, za ošetrovanie ich rán, za modlitby, zapálenie sviečky, za bolestnú slzu, ďakujem Ti za Tvoju lásku k nim, ďakujem za Tvoju pomoc...
Katarína Čibová

KAPUCÍNI KRSTILI CD

V sobotu 21. nov. 2015 uskutočnil sa v Spoločenskom dome Nivy, v kine Nostalgia koncert. Vystúpil kapucín Felix so skupinou Felice. Súčasne predstavili aj nové CD „ČOSI“. Obecenstvo tvorili prevažne rodiny s deťmi a mladí ľudia.

Učinkovali okrem iných Karloveskí rodáci bratia Ján a Ondrej Tkáč aj so svojim synovcom. Koncert mal veľký úspech a nové CD je už ich tretím médium, pričom páter Felix už uvažuje nad štvrtým. Želáme im veľa ďalších úspechov. *Vojto*

NECHCENÉ A OHROZENÉ NENARODENÉ DETIČKY

Na Slovensku je povolené vykonať potrat bez udania dôvodu do 12. týždňa veku plodu. Kedy dieťaťu začína biť srdce? Od 3. týždňa od počatia. Áno, zabíjame detičky, ktorým už bije srdiečko. Potraty nám prinášajú nesmierne veľá utrpenia, bolesti, smútku, žiaľu, traumy... (postabortívny syndróm). Pri potratoch o život príde dieťaťko, ktoré sa bráni a uhýba pred vysatím, trpí matka, ale aj lekári potratári, či zdravotnícky personál, ktorý pri potrate asistuje... Zástancovia potratov nenazývajú dieťa v brušku dieťaťom, človekom, ale dávajú mu pomenovania – „to“, zhluk buniek a pod. Ale dieťa je v skutočnosti malým človekom a od 10. týždňa od počatia má už všetky orgány vyvinuté. Do pôrodu sa už len zväčšujú a dorastajú. Dozvedela som sa od p. prof. MUDr. Evy Grey, PhD, že: „v prípade, že sa jedná o takzvané *chcené* tehotenstvo, v tom prípade zdravotníci používajú terminológiu *mama/ mamička a dieťa/bábätko*. Úplne iné pomenovania používajú v prípade *nechceného* tehotenstva. Tu je to *žená/ pani a embryoplod*. Ďalším prípadom

je tehotenstvo chcené alebo nechcené v závislosti od okolností, najčastejšie od zdravia matky alebo zdravia plodu, ak žena chce dieťa donosiť iba v prípade, že sa javí zdravé. Problémom v niektorých zdravotníckych zariadeniach je aj tlak ošetrojúceho personálu na matky v prípade rizika, že je plod poškodený, aby šli na potrat. Žena je vždy pacientkou, no k embryu/plodu sa zdravotnícky personál správa raz ako k pacientovi – človeku, v prípade, že je chcené. V prípade, že je nechcené, je s ním narábané ako s biologickým materiálom, resp. parazitom, ktorého treba zlikvidovať. Rešpekt a ochrana tohto pacienta sa tak odvíja od vonkajších okolností - rozhodnutia matky.“ Nenarodené deti sú zabíjané nielen umelými potratmi, ale aj umelými oplodneniami, potratovými tabletkami, antikoncepciou, ktorá má potratový účinok... Myslím, že našu milosrdnú, obetavú lásku a pomoc potrebujú zvlášť nechcené nenarodené bábätká, ktorým hrozí zabitie potratom. Tie sú úplne opustené. Ak ich budeme ľúbiť my, môže im to zachrániť život, môže to zachrániť i mamu pred

hlbokými bolestnými ranami na duši... Pomôcť by mohlo tiež, keby sme boli všímavější k svojmu i širšiemu okoliu a keď budeme vedieť o nejakej mame, ktorá zvažuje potrat... Nikdy nevieme, či život dieťaťku nezachrátime obyčajným citlivým rozhovorom s tou mamou, konkrétnou i malou pomocou... vždy sa dá niečo robiť, vždy vieme pomôcť... A náš úsmev, pohladenie, chytenie za ruku, slovo lásky, skutok lásky, pomoci... alebo ju nasmerujeme tam, kde nájde ďalšiu pomoc, ktorú potrebuje, našu blízkosť, darovanie nášho času.. Že sme tu, aby každá tá mama prežívala, že nie je sama, bezradná, opustená, na rázcestí v zložitej situácii... Strach je vždy zlý radca..., koľkokrát potrebujú len povzbudenie, útechu, pochopenie... Práve maličkosťami vieme najviac pomôcť... Sme tu jeden pre druhého, ale sme tu aj pre tie nechcené bábätká a pre ich mamy...

Ľúbiť a zachraňovať nechcené nenarodené bábätká... nech nám v tom pomáha Božské Dieťaťko, ktoré JE TU a ktorého narodenie v tomto čase slávime...

Katarína Čibová

PALOTÍNI NA DLHÝCH DIELOCH

Od 1. júla 2015 pôsobia vo farnosti Narodenia Panny Márie na Dlhých dieľoch Palotíni, kaplán Mgr. Radoslav Varga SAC a výpomocný duchovný Mgr. Dariusz Latuszek SAC. Z internetovej stránky Minoriti sme sa dozvedeli, že každý minorita sa má každý rok zúčastniť aspoň päťdňových duchovných cvičení. Naši pátri minoriti sa v dňoch 9. – 13. novembra 2015 zúčastnili spolu s ostatnými členmi slovenskej kustódie na duchovných cvičeniach v minoritskom kláštore v Brehove. Počas ich neprítomnosti ich v našej farnosti zastupovali bratia františkáni, kapucíni, palotíni a tešitelia. V kostole sv. Michala Archanjela ranné sväte omše slúžil páter Dariusz Latuszek

SAC, ktorého náš redaktor požiadal o rozhovor.

Páter Dariusz nám povedal :

Od 1. 7. 2015 naša rehole Spoločnosť katolíckeho apoštolátu, Palotíni, sme začali pôsobiť vo farnosti Dlhé Diely. A keďže je to susedná farnosť, a my Palotíni sme dvaja, tak veľmi radi pomáhame v dekanáte, zastupujeme. Som rád že v tomto týždni som sa tu spolu s vami mohol modliť, stretávať sa na svätých omšiach. Zdôrazňujem, že veľmi dobre som sa tu cítil, lebo naozaj v tom kostole vytvára sa taká sakrálna atmosféra, pocit ozajstnej komunity a ozajstnej modlitby, cítiť prítomnosť Pána Boha. Veľmi obdivujem, ako funguje váš kostol, lebo všetko je tu dobre zorganizované. Nejedna farnosť by si priala, že by taká štruktúra pastoračná, bola tak zabehnutá a na takej vysokej úrovni, lebo pani kostolíčka, pán organista, lektor, akolita na každej svätej omši pekne svoju službu tu preukazujú. A to je tiež naozaj také povzbudivé, že každý z nás má byť svetkom Krista

a slúžiť tam, kde nás Pán Ježiš posielal. Prajem vám všetkým, aby naozaj ten duch služby, to spoločenstvo ktoré vytvárate medzi sebou, pretrvalo čo najdlhšie a rozvíjalo sa v našich srdciach. Prajem Veľa Božieho požehnania !

Ďakujem pekne a ešte poprosím keby ste niečo povedali o sebe.

Volám sa Dariusz Latuszek, som z Poľska, pochádzam z Poľska, študoval som v Poľsku. Na Slovensko som prišiel, dá sa povedať, že spolu s pátrom Luciánom, ktorého určite dobre poznáte. Je teraz v Ríme. Začínali sme na Spiši, on bol v Levoči a ja som bol v Smižanoch. Odvtedy pôsobím na Slovensku, v súčasnosti som tu vo farnosti Dlhé Diely ako výpomocný duchovný. Môj druhý spolupracovník je tam kaplánom. Majou hlavnou náplňou sú také dve oblasti. Je to vydavateľská činnosť, najmä spojená so šírením úcty k Božiemu milosrdenstvu. Vydávame časopis Apoštol Božieho milosrdenstva a rôzne publikácie týkajúce sa tejto problematiky. A druhá oblasť je misijná, misie, máme

misijný sekretariát, veľa misijných projektov, zamerané najmä na sociálne projekty v Afrike. Najviac rozšírená a aj mediálne známa je Adopcia srdca. Viem, že aj vo vašej farnosti viacerí ľudia sa zapájajú do tohto projektu a pri tej príležitosti chcel by som aj poďakovať tým, ktorí podporujú naše misijné dielo, lebo naša služba bez vašej pomoci, bez pomoci dobrodincov by bola veľmi obmedzená. Naše úspechy sociálne a radosti ľudí, to čo im tam donášame, to je vďaka tomu, že nájdeme tu na Slovensku, aj vo vašej farnosti, dobrých ľudí, ktorí podporia modlitbou, obetou ale aj finančným milodarom. Nuž a čo ešte: my sme susedia, bývame veľmi blízko, na ulici Sološníkovej, takže aj touto cestou vyjadrujem tú moju radosť, že Pán Boh usporiadal naše životné cesty, že môžeme žiť v tak krásnom prostredí a tiež tak, medzi takými ľuďmi, akými ste vy. Prajem vám veľa Božieho požehnania.

Ďakujem pekne za rozhovor.

Vojto Tóth

.....

BOLI SME V ČUŇOVE

V pondelok 23. novembra 2015 navštívila skupinka Karloveských farníkov dôstojného pána ThDr. Mariána Červeného, PhD., správcu farnosti v Čuňove, ktorý v roku 1982 ešte ako kaplán farnosti sv. Martina v Bratislave pôsobil v Karlovej Vsi, kde slúžil sväté omše v kostole sv. Michala Archanjela a vyučoval v škole náboženstvo. Počas jeho pôsobenia v Brestovanoch bol tam náš farský spevácky zbor, vedený pani organistkou Kosnáčovou, častým hosťom a predviedol vždy veľmi hodnotný program, s ktorým sa prezentoval aj na privítaní svätého otca sv. Jána Pavla II. pri jeho prvej návšteve na Slovensku. Dôstojný pán Marián Červený sa po následnom pôsobení v Moste pri Bratislave vrátil do Bratislavy, v rokoch 2009 – 2011 pôsobil ako správca farnosti Svätého Martina a od 1. 7. 2011 je farárom v Čuňove. V roku 2014 mu prezident Rakúskej republiky udelil

Zlaté čestné vyznamenanie za zásluhy o Rakúsku republiku. Občania celého Slovenska ho poznajú z pôsobenia v televízii a Rádiu Lumen, ako aj z iných významných podujatí.

Beseda uskutočnená na čuňovskej fare vo veľmi priateľskom duchu sa týkala nielen pôsobenia v Karlovej Vsi, ale i ďalších, veľmi zaujímavých historických tém. Farský jednolodový kostol v Čuňove je taktiež zasvätený sv. Michalovi Archanjelovi, je však starší ako náš a pochádza z roku 1783. V budúcom roku, 28. júna 2016 oslávime v našom kostole sv. Michala Archanjela 80. výročie jeho posvätenia. Bude to zaiste vhodná príležitosť privítať na slávnostnej svätej omši dôstojného pána ThDr. Mariána Červeného, PhD. spolu s ostatným kňazmi, ktorí pôsobili v tomto Božom chráme.

Vojto Tóth

.....

ZA ZOSNULÝCH

Na začiatku novembra slávime sviatok Všetkých svätých a Pamiatku zosnulých. Najväčším prejavom lásky k našim zosnulým sú naše modlitby a osobitne účasť na svätej omši a prijímaní Eucharistie v snahe získať pre nich plnomocné odpustky.

Stalo sa už tradíciou v našej farnosti, že na sviatok Všetkých svätých sa koná pobožnosť na cintoríne v Slávičom údolí a nasledujúci deň na Pamiatku zosnulých večerná svätá omša v kostole sv. Michala Archanjela s následnou procesiou na Karloveský cintorín, kde sa koná Dušičková pobožnosť. Pobožnosť v Slávičom údolí slúžil tento rok páter Jozef Súkeník za skutočne bohaté účasti veriacich. Svätú omšu na Dušičky v kostole sv. Michala celebrouval páter Martin Mária Kollár a následne aj pobožnosť na Karloveskom cintoríne.

Je však potrebné, aby sme vo svojich modlitbách mysleli na našich

drahých zosnulých počas celého roku. V Ježišovej smrti a zmŕtvychvstání nachádzame svoju ná-

dej, svoj život a s dôverou do nich vkladáme i svoju vlastnú smrť. *Vojtech*

BENEFIČNÝ KONCERT

V stredu 7. októbra 2015 sa o 19.00 hod. v našom kostole sv. Františka uskutočnilo jedinečné podujatie – 1. benefičný koncert Obnovme „naš dvor“. Koncert bol zorganizovaný na podporu prebudovania školského areálu Spojenej školy sv. Františka. Na začiatku sme sa všetci spoločne pod vedením pátra Gálika pomodlili Otče náš a potom to vypuklo. Nádherné predstavenie rôznych súborov navodilo výnimočnú a radostnú atmosféru. V programe postupne vystúpili Vlado Bis a kapela S.I.L.A, Janais, Experiment 3G, Mária Podhradská, Magis, Ticho z Assisi, Kapela z Františkovej záhrady a Mária Čírová. Prihovoril sa nám aj riaditeľ Spojenej školy sv. Františka Ján Horecký; ďalej jeden z tvorcov plánu revitalizácie školského dvora; predsedníčka rodičovského združe-

nia p. Zuzana Kamenická. Kostol bol zaplnený poslucháčmi všetkých vekových kategórií a každé vystúpenie bolo odmenené búrlivým potleskom.

Všetko to trvalo neuveriteľných 2,5 hodiny. Na záver nás ešte páter Gálik požehnal a oficiálne ukončil tento mimoriadne vydarený koncert. v. š.

80. VÝROČIE POSVIACKY KOSTOLA

Po prestavbe kaplnky sv. Jána Nepomuckého, postavenej v roku 1860 a konsekrovanej 30. 9. 1860, na jednolodový kostol, posvätil prelát, kanonik a apoštolský protonotár, bratislavský farár a dekan Dr. Eudovít Okánik dňa 28. júna 1936 ku cti svätého Michala Archanjela.

V budúcom roku oslávime 80. výročie posviacky kostola sv. Michala Archanjela. Uverejňujeme fotografiu miništrantov pred starým – pôvodným dreveným oltárom v roku 1942 (Vojtech Tóth a Alojz Smutný) a pred súčasným oltárom z roku 1946, na začiatku adventu 2015 (Jakub Vannay a Pacol Vanek). Prosíme všetkých priaznivcov o zapožičanie starých fotografií kostola ku skenovaniu pre potreby redakcie farského časopisu Svätý Michal. Za porozumenie už vopred ďakujeme. Vojto Tóth

NOVÉNA NEŠKVRNENÉHO POČATIA PANNY MÁRIE

Všetkým nám známy príbeh z knihy Genezis nám hovorí o prvom hriechu našich prarodičov Adama a Evy. Previnili sa voči Božiemu zákažu nejest' zo stromu poznania dobra a zla. Kvôli tomu museli odísť z raja. Tento ich prvý hriech a jeho následky sa prejavili nielen na nich, ale aj na všetkých ľuďoch, teda aj na nás. Všetci prichádzame na svet s tzv. dedičným hriechom, ktorý máme po Adamovi a Eve. Iba Panna Mária bola od tohto hriechu uchránená. Nedotkol sa jej žiadny, ani dedičný hriech, diabol nemal nad ňou nijakú moc. Nebola však uchránená od všetkých následkov prvotného hriechu – poznala, čo je bolesť, vo svojom živote trpela a nakoniec aj zomrela.

Deväť mesiacov pred sviatkom **Narodenia Panny Márie** si každoročne pripomínáme tú veľkú milosť, ktorú Matka Božia dostala – od samého počatia v živote jej matky sv. Anny bola nepoškvrnená, bez hriechu. Sviatok Nepoškvrneného počatia sa slávil už v 7. storočí na východe dňa 9. decembra a mal rôzne názvy – Počatie našej presvätej Bohorodičky alebo Počatie **sv. Anny**. V západnej Cirkvi sa rozšíril v 12. storočí. Slávil sa 8. decembra. Prvý pápež, ktorý ho oficiálne schválil, bol Sixtus IV. v roku 1479. Zároveň udelil plnomocné odpustky tým, čo v tento deň budú prítomní na sv. omši alebo na pobožnosti k Panne Márii. Pápež Inocent XII. na konci 17. storočia pridal k tomuto sviatku

oktávu a jeho nástupca Klement XI. ho v roku 1708 rozšíril na celú Cirkev. V priebehu dejín sa mnohí cirkevní otcovia, mnísi a rehoľníci, ale aj iní, zamýšľali nad týmto veľkým tajomstvom. Úcta k Panne Márii, nepoškvrnenej od počatia od akéhokoľvek hriechu, sa šírila aj medzi Božím ľuďom. Dogma, teda článok viery (to, čo treba veriť), o tomto tajomstve bola slávnostne vyhlásená na Prvom vatikánskom koncile 8. decembra 1854 pápežom Píom IX. za účasti množstva biskupov z celého sveta a tisícov veriacich. Slávnosť Nepoškvrneného Počatia bola ustanovená ako prikázaný sviatok. Svätý Otec Pius IX. okrem iného vtedy povedal: „Preblahoslavená Panna Mária v prvom okamihu svojho počatia bola zvláštnou milosťou a výnimkou od všemohúceho Boha z ohľadu na zásluhy Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského pokolenia, zachovaná čistá od všetkej poškrvny prvotnej viny... Zaiste sa nemáme čoho obávať, nad ničím zúfať pod riadením, pod správou a ochranou tej, ktorá má voči nám materinské srdce a pracuje na našom spasení, stará sa o celé ľudské pokolenie, a ustanovená od Pána za Kráľovnú neba i zeme a vyvýšená nad zbory anjelov a rady svätých, stojí po pravici svojho jednorodeného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, a tak úspešne za nás oroduje svojimi materinskými prosbami, a čo hľadá,

nachádza, lebo jej príhovor nemôže ostať nesplneným.“ Do mariánskych (loretánskych) litánií sa vložila prosba „Kráľovná bez poškrvny dedičného hriechu počatá, oroduj za nás.“

Štyri roky po vyhlásení dogmy sa Panna Mária zjavila **sv. Bernadete Soubirousevej** v Massabielskej jaskyni v Lurdoch. Keď sa jej Bernadeta opýtala, kto je, ako sa volá, Panna Mária jej pri jednom zjavení odpovedala: Som Nepoškvrnené Počatie.

V našej farnosti si už roky tradične pripomíname tento sviatok a modlíme sa k Panne Márii v rámci novény. Stalo sa peknou tradíciou, že k nám v tomto čase prichádzajú kňazi z iných farností alebo rehoľ a prihovárajú sa nám.

Tak tomu bolo aj v tomto roku, keď počnúc dňom 30. 11. 2015 nám slovo Božie postupne kázali p. Jozef Martin Bartoš O. Praem (premonštráti), p. Juraj Mihály OFM (františkáni), p. Ján Ďurica SJ (jezuiti), p. Jakub Vladimír Miščo OP (dominikáni), p. Tomáš Prajzendanc CCG (tešitelia), p. Patrik Grotkovský CSsR (redemptoristi), p. Ondrej Tkáč OFM Cap. (kapucíni), p. Pavol Hudák SVD (verbisti) a p. Jozef Garay CM (vincentíni).

Všetkým im ďakujeme za ich modlitby i povzbudenia, rovnako ako aj našim „karloveským pátrom a bratom“, ktorí nám tieto stretnutia sprostredkovali.

v. š.
.....

GOSPEL CAFE

Určite si už väčšina z našich farníkov všimla, že niekoľko rokov od nášho kostola sv. Františka z Assisi funguje netradičná kaviareň. O tom, ako vznikala, aké mala „pôrodné bolesti“ a ako sa jej darí v týchto dňoch, sme sa pohovorovali s jej vedúcou, pani Zuzanou Stankovou.

• Ako vznikla myšlienka založiť a prevádzkovať kaviareň ?

Túžbu mať kaviareň som mala dlho, ale pri piatich deťoch sa jej naplnenie nezdalo reálne. Až keď deti trochu odrástli a ja som už pracovala v Spojenej škole sv. Františka, všetko začalo mať reálnejšie kontúry. V škole, resp. v telocvičňovej časti budovy sa našiel vtedy nevyužitý priestor a my sme sa rozhodli o tom, či sa presťahujeme ako rodina do domu, alebo urobíme gospelovú kaviareň. Môj manžel vtedy povedal, že dom by bolo dobro len pre nás siedmych, ale kaviareň bude pre veľa ľudí a takisto mi chcel dopriať realizovať si vlastný sen. Som však presvedčená, že veľké sny nám dáva do srdca Boh a vedie si nás, aby sme naplnili plán, ktorý má s našimi životmi. A „Manager“ (ako ja volám Boha), to všetko zariadil, aj keď to veľa krát vyzeralo, že kvôli rôznym administratívnym prekážkam sa to ani nepodarí. V tom čase bol zo mňa onkologický pacient a myšlienka na kaviareň ma motivovala k tomu správne nastaveniu sa v hlave, s presvedčením, že táto úloha ešte na mňa čaká.

• V čom je Gospel cafe iná, ako iné kaviarne?

Gospel cafe je iná najmä svojim nastavením. Je to podľa môjho poznania jediná gospelová kaviareň na Slovensku a tým je jedinečná. Celý deň tu znie gospelová hudba, každý týždeň máme živý gospelový koncert, na stenách visia citáty zo Sv. Písma, kríž a celý personál je

školený tak, že tam nie je na podávanie kávy, ale na to, aby s ľuďmi hovorili, zaujímali sa o ich názory, ich príbehy. A samozrejmosťou sú kvalitné produkty, čerstvosť a najmä princíp čestného podnikania, aj keď to znie možno ako oxy-móron. A taktiež veľkým bonusom je otváracia doba cez týždeň od 7.30 h, čo radi využívajú zákazníci na rôzne pracovné stretnutia. Väčšinou ich vítajú čerstvo upečené, voňavé croissanty, pekárenské výrobky, či štrúdle, bagety a panini.

• Aký je vzťah k farnosti?

Samotný priestor mám prenajatý od Rehole minoritov a myslím, že fungujeme spolu dobre. Keď som uvažovala o kaviarni, veľmi ma oslovil model z Univerzitného pastoračného centra, kde to funguje tak, že po sv. omši v nedeľu, väčšina prítomných sa presunie na kávu, či kofolu do vedľajšieho libressa a tam spolu v debatách strávia ďalšiu hodinu a vytvárajú spoločenstvo. Takýto priestor som chcela vytvoriť aj pre našich farníkov a vlastne stále neviem, prečo sa to nepodarilo. Nebol záujem, návyk. Z tohoto dôvodu sme asi po roku rezignovali a zmenili sme otváracie hodiny v nedeľu len na popoludnie od 15. – 20. hod., ako službu rodinám, aby mali pekný, nefajčiarsky priestor s bezbariérovým prístupom i s WC pre vozičkárov, s detským kútikom pre deti, s programom pre rôzne kategórie - klavírnymi koncertami, divadielkami pre deti, s hraním spoločenských hier, so spevavými popoludniami. WI-FI je tu samozrejmosťou. Soboty máme zatvorené, ale využívajú ich aj farníci a ľudia z okolia na usporadúvanie rôznych narodeninových osláv, osláv 1. sv. prijímaní, birmoviek, karov, výročí. Kapacita je 50 ľudí a teplé jedlo

zabezpečujeme formou cateringu. Túto možnosť si pochvalujú najmä rodiny s menšími deťmi, ktoré v klasickej reštaurácii neobedia, lebo v sobotu sa deti môžu pohrať aj vo vedľajšom átriu.

• Čo Vás najviac teší a naopak z čoho Vám je smutno ?

Najväčšiu radosť mám asi na koncertoch chvál, keď napríklad na koncerte skupiny eSPÉ tam stojí 60 - 80 mladých ľudí, ktorí chvália Boha. Vtedy zažívam pocit zadosťučinenia, že všetky tie obety mali zmysel, uvedomujem si, že Boh si ma použil, aby som vytvorila miesto, kde znie Jeho chvála. Teší ma, keď sa ľudia vrátia, alebo povedia, že máme najlepšiu horúcu čokoládu či štrúdle, keď ocenia to, čo tu spolu robíme, keď sú spokojní. Na druhej strane ma mrzí, že ľudia málo chodia na programy, napriek tomu, že interpreti sú veľa krát vysoko profesionálni, hrajúci často krát na festivaloch pred tisíckami ľudí. Ťažké to však majú najmä začínajúci a menej známimi interpreti. Tu vidím aj priestor, aby sme sa zamysleli a hľadali formy, ako sa lepšie dostať do povedomia našich farníkov.

• Aký program ste pripravili na najbližšie obdobie ?

V januári to rozbehneme hneď zo začiatku: 8. 1. 2016 19.00 hod. **Gospelový koncert skupiny AME** z Paty 14. 1. 2016 19.00 hod. Večer chvál so skupinou **Lámačské chvály s Braňom Letkom** 17. 1. 2016 15.30 hod. **Prepadnite spoločenským hrám III.** - moderované spoločenské hry 19. 1. 2016 18.00 hod. Duchovné poradenstvo - prednáška Ivana Kotúčka 22. 1. 2016 18.00 hod. Večer chvál s Martou Mc Cauley Všetkých srdečne pozývame. Pripravujeme tiež v jednu nedeľu Spevavé popoludnie, kde si so

skupinou Eva band spolu zapievame naše krásne ľudovky. Všetky informácie sú dostupné na výveskách u minoritov, u nás na dverách alebo na našej web stránke www.gospelcafeba.sk.

•Čobyste zaželeli našim farníkom?

Najskôr Advent, v ktorom napriek okolnostiam a zhonu dokážme, ako píše evanjelista Lukáš, “naplniť doliny a znižovať kopce, vyrovnať chodníky Pánovi”, potom radosť, pokoj a lásku pri jasličkách i v našich domovoch, rodinách, spoločenstvách. Nech sme zdraví, požehnaní i žehnajúci, vidiaci jeden druhého, nech si vážime prácu druhých, nech svojimi životmi vydávame svedectvo každý deň - o Ňom.

Ďakujeme za rozhovor so želaním, nech sa všetky tieto prania a túžby naplnia.

v. š.

ZAZNAMENALI SME

- V nedeľu 20. septembra 2015 sa v Bratislave konal Národný pochod za život. Bolo potešujúce vidieť, že podujatia sa aktívne zúčastnila aj početná skupina veriacich z našej farnosti.
- Hodové slávnosti v našej farnosti tento rok konali v dňoch 26. až 29. septembra. Bola to opäť príležitosť dôstojne si uctiť patróna našej farnosti, sv. Michala.
- Mesiac október je zvláštnym časom ružencovej modlitby. Spoločne sme sa ju modlili v kostole sv. Františka o 17.30 hod. a v kostole sv. Michala o 6.15 hod.
- V sobotu 3.10. sa miništranti z Karlovej Vsi zúčastnili na dekanátnom kole MartinCUPu. V kategórii do 14 rokov obsadili 2. miesto. Následne po poludní sa k nim pridali ďalší mladší miništranti a spolu s br. Martinom a s p. Mariánom Pulmanom navštívili Smolenice – jaskyňu Driny a miestny zámok.
- V sobotu 3. 10. 2015 sa uskutočnila aj púť Ružencového bratstva z Karlovej Vsi do Šaštína k Panne Márii Sedembolestnej. Ráno o štvrtí na osem asi 35 pútnikov odcestovala autobusom od školy sv. Františka. V bazilike si vypočuli prednášku o pia-

tom tajomstve radostného ružence. Po nej bola polhodinová pauza na osobnú modlitbu. Nasledovala spoločná modlitba Koruny Panny Márie podľa Ľudvíka z Monfortu a na jej konci si členovia Ružencového bratstva obnovili svoj sľub a záväzok. O 12.30 hod. sa konala slávnostná sv. omša, ktorú celebraval otec biskup František Rábek.

- V piatok 23. októbra o 18.00 hod. v kostole sv. Františka sa v rámci spomienky na zosnulých konala na sv. omšu spojenú s katechézou pre dospelých, ktorá bola venovaná téme zaopatrovania umierajúcich a prežívania udalosti úmrtia v rodine. Množstvu veriacich sa veľmi pekne a citlivo prihovárал páter Jozef Súkeník.

• Počas oktávy po slávnosti Všetkých svätých sme sa v kostole sv. Františka v rámci dušičkových pobožností o 17.30 hod. spoločne modlili za našich zosnulých.

- Katolícka jednota organizovala zbierku pre útulok sv. Františka v Levoči. Do zbierky sa aktívne zapojila aj naša farnosť. Veriaci prispievali svojimi milodarmi na tento účel v dňoch od 12. do 16. októbra 2015.

• V utorok 20. októbra 2015 o 19.15 sa v kostole sv. Michala uskutočnil koncert barokovej hudby súboru IL CUORE BAROCCO. Na koncerte odznelo dielo talianskeho skladateľa Giovanni Baptistu Pergolesiho STABAT MATER. Koncert bol dobrou príležitosťou na meditáciu nad bolesťami Panny Márie stojacej pod krížom.

- Naša farnosť sa aj tento rok zapojila do celoslovenskej akcie Sviečka za nenarodené deti, ktorú organizovalo združenie Fórum života s podporou a požehnaním biskupov Slovenska. Farníci si mohli v kostole zakúpiť sviečku a takto podporiť aktivity zamerané na ochranu života, ľudskej dôstojnosti a rodiny.

• Dňa 1. 11. 2015 popoludní o 15.00 hod. sa konala spoločná pobožnosť za zosnulých na cintoríne v Slávičom údolí.

- Za účasti asi 70 osôb z rodinných spoločenstiev našej farnosti sa dňa 15. 11. 2015 uskutočnila ďalšia časť katechézy pre manželov. Opäť sa pod vedením skúseného lektora Mariana Kolníka a za prítomnosti pátra Tomáša zamýšľali nad významom potreby budovania návykov skutočne efektívnych ľudí s ťažiskom na život aktívneho kresťana.

• V utorok 17.11. 2015 karloveskí chalani a dievčatá putovali do Mariánky a vo štvrtok sa zúčastnili evanjelizačného programu Godzone tour 2015 Zmena atmosféry. Obe akcie sa konali v rámci týždňa modlitieb za mládež.

- V piatok 20. novembra 2015 po večernej sv. omši bola v Kostole sv. Františka ďalšia katechéza pre dospelých. Naším hosťom bola RNDr. Andrea Novomeská, PhD., ktorá prítomným priblížila novú encykliku pápe-

ža Františka Laudato z pohľadu ekológa i teológa.

- V sobotu 28. 11. 2015 začala nová predslávnosťou Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Ružencové bratstvo organizovalo aj tento rok modlitby v uliciach Karlovej Vsi počas deviatnika s modlením za obyvateľov jednotlivých ulíc.

• V sobotu 28. 11. od 8.30 hod. sa v pastoračnej miestnosti kostola konalo spoločné viazanie adventných vencov pre deti a ich rodičov, či starých rodičov. Požehnanie adventných vencov sa potom konalo pri sv. omšiach v nedeľu 29. 11. 2015.

- Návky na jasličkovú slávnosť sa začali od 29. 11. vždy v nedeľu o 16.00 hod. v pastoračnej miestnosti kláštora. Jasličková slávnosť bude 26. 12. o 16.00 hod. v karloveskom centre kultúry.

• V nedeľu 29. 11. 2015 sa v pastoračnej miestnosti pri kostole konali Františkove trhy, ktoré organizovali rodičia našej školy na podporu pri úprave priestorov školského areálu.

- Od pondelka 30. 11. 2015 pri večerných sv. omšiach o 18.00 hod. boli našimi hosťami kňazi z rôznych rehoľných spoločenstiev, s ktorými sme sa spoločne modlili v rámci novény pred slávnosťou Nepoškvrneného počatia Panny Márie.

• V pondelok 7. 12. 2015 o 19.00 hod. sa v pastoračnej miestnosti pri kostole uskutočnila prednáška o. Pavla Hudáka. Venovaná bola birmovancom, mládeži, ale aj ostatným záujemcom a venovala sa veľmi aktuálnej téme: „O čistých vzťahoch“.

- V stredu 9. 12. 2015 pri večernej sv. omši o 18.00 hod. sme sa v rámci zimných kántových dní modlili za Príchod Kristovho kráľovstva do rodín; duchovnú obnovu rodín; pokoj a spravodlivosť vo svete.

• V piatok 18. decembra 2015 po večernej sv. omši bola v kostole sv. Františka ďalšia katechéza pre dospelých. Tentokrát bola venovaná téme sviatosti zmierenia. Prednáška nám mala pomôcť lepšie sa pripraviť aj na vianočnú sv. spoveď.

PRIPRAVUJEME

- 21. 12., 22. 12. a 23. 12. (pondelok, utorok, stredu) - vianočná sv. spoveď od 17.00 do 20.00 hod. v kostole sv. Františka;
- 25. 12. po detskej sv. omši (približne o 11.00 hod.) bude na Námestí sv. Františka vianočná akadémia;
- 26. 12. o 16.00 hod. sa v Karloveskom centre kultúry uskutoční Jasličková slávnosť, ktorú pripravujú deti z našej farnosti.

v. š.